

2. Kas direktiivi 2011/95 artikli 9 lõiget 3 koostoimes artikli 2 punktiga d tuleb tõlgendada nii, et

selleks, et tuvastada taotleja põhjendatud kartus tagakiusamise ees ja teda ähvardav tegelik oht (*real risk*), et mõni direktiivi 2011/95 artiklis 6 nimetatud isik teda taga kiusab või ebainimlikult või väärikut alandavalt kohtleb või karistab,

pidades silmas taotleja tunnistatava ja kuulutatava usukäsituse keskseks osaks olevaid usulisi toiminguid või käitumist, mis on taotleja usulise identiteedi säilitamiseks eriti tähtsad ja tema päritoluriigis karistuse ähvardusel keelatud,

- a) tuleb seose hindav analüüs läbi viia nii, et võrreldakse seost taotleja usukäsitust keelust olenemata tunnistavate isikute hulga ja asjaomaste usuliste toimingute tõttu taotleja päritoluriigis aset leidnud tegelike tagakiusamisjuhtude arvu vahel, võttes arvesse asjaomase riigi kriminaalmenetluse praktika võimalikku ebakindlust ja ettearvatust,

või

- b) piisab sellest, kui tõendatakse taotleja päritoluriigi kriminaalmenetluse praktikas selliste õigusnormide tegelikku kohaldamist, mis karistuse ähvardusel keelavad taotleja tunnistatava ja kuulutatava usukäsituse keskse osana ette nähtud usulised toimingud või käitumise, mis on taotleja usulise identiteedi säilitamiseks eriti tähtsad?

3. Kas siseriikliku menetlusõiguse säte (käesoleval juhul Verwaltungsgerichtsordnung'i (halduskohtumenetluse seadustik, VwGO) § 144 lõige 6), mis näeb ette, et kassatsioonikohtu õiguslik hinnang on asja sisuliselt arutanud kohtule siduv, on kooskõlas liidu õiguse ülimuslikkuse põhimõttega, kui asja sisuliselt arutanud kohus soovib teatavat liidu õiguse normi tõlgendada kassatsioonikohtust erinevalt, kuid sellist tõlgendamist takistab isegi pärast ELTL artikli 267 teise lõigu alusel algatatud eelotsusemenetluse lõppu siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt tuleb otsuse tegemisel lähtuda kassatsioonikohtu õiguslikust hinnangust?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT L 337, lk 9)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 17. aprillil 2015 – GE Healthcare GmbH versus Hauptzollamt Düsseldorf

(Kohtuasi C-173/15)

(2015/C 236/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: GE Healthcare GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Düsseldorf

Eelotsuse küsimused

1. Kas autori- ja litsentsitasu nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (¹), millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (edaspidi „tolliseadustik”), artikli 32 lõike 1 punkti c tähenduses saab arvata tolliväärtuse hulka, olgugi et lepingu sõlmimise ajal ega tollivõla tekkimise seisukohast määrava tähtsusega ajal, mis käesolevas vaidluses tuleneb tolliseadustiku artikli 201 lõikest 2 ja artikli 214 lõikest 1, ei ole selge, kas litsentsitasu tuleb maksta?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: Kas kaubamärgi kasutamise eest makstav litsentsitasu tolliseadustiku artikli 32 lõike 1 punkti c tähenduses võib olla seotud imporditud kaubaga, olgugi et litsentsitasu makstakse ka teenuste osutamise ja ühise kontserni nime peamise koostisosa kasutamise eest?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav: Kas kaubamärgi kasutamise eest makstav litsentsitasu tolliseadustiku artikli 32 lõike 1 punkti c tähenduses saab olla kauba ühendusse eksportimiseks müümise tingimus tolliseadustiku artikli 32 lõike 5 punkti b tähenduses, olgugi et selle maksmist nõudis ettevõtja, kes on müüja ja ostjaga seotud, ja see on tasutud?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav ja käesolevas asjas kõnealune litsentsitasu on osaliselt seotud imporditud kaubaga ja osaliselt impordijärgsete teenustega: Kas litsentsitasu ainult objektiivsete ning mõõdetavate andmete põhjal kohane osadeks jaotamine vastavalt komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (edaspidi „tolliseadustiku rakendusmäärus”) artikli 158 lõikele 3 ning tolliseadustiku rakendusmääruse lisas 23 esitatud tõlgenduse märkusele tolliseadustiku artikli 32 lõike 2 kohta toob kaasa selle, et korrigeerida võib ainult tolliseadustiku artikli 29 alusel määratud tolliväärtust, või tuleb juhul, kui tolliseadustiku artikli 29 alusel ei ole võimalik tolliväärtust määrata, tolliväärtuse ettenähtud määramisel tolliseadustiku artikli 31 alusel kõne alla ka osadeks jaotamine vastavalt tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 158 lõikele 3, kui vastasel korral jääksid kõnealused kulud arvesse võtmata?

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

⁽²⁾ EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 20. aprillil 2015 –
Taser International Inc. versus SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu**

(Kohtuasi C-175/15)

(2015/C 236/33)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Taser International Inc.

Kostjad: SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artiklit 24 tuleb tõlgendada nii, et väljendiga „käesoleva määruse muudest sätetest tulenev pädevus” peetakse silmas ka olukordi, milles sellise lepingu pooled, millega võõrandatakse õigused Euroopa Liidu liikmesriigis registreeritud kaubamärgile, leppisid üheselt mõistetavalt ja vaidlustamata kokku, et ükskõik missuguse lepinguliste kohustuste täitmist käsitleva vaidluse lahendavad niisuguse riigi kohtud, mis ei ole Euroopa Liidu liikmesriik ja milles on hageja elukoht (asukoht), samas kui hageja pöördus selle Euroopa Liidu liikmesriigi kohtu poole, mille territooriumil on kostja elukoht (asukoht)?